

Едни мечтаяха само за реформи и щомъ се срѣш-
наха съ Революцията отстъпиха прѣдъ послѣдствията
ѿ; други се умориха и обезкуражиха; мнозина, като се
ядосаха, възненавидѣха дѣлото на което отпърво ис-
кренно служаха и почнаха да му се противятъ.

Ще каже ли това, че ние не имъ дължимъ ни-
каква признателность, че не припознаваме заслугитѣ
имъ? Събитията отъ всякой день иматъ и своитѣ дѣйци.

Като запазимъ най искреннитѣ си симпатии за тѣзи
чиято вѣрность къмъ Революцията не се е поклатила
никакъ въ най тѣжкитѣ времена, ние не избръсваме
изъ златната ѿ книга имената на тие, които счетоха
за нужно да се отдѣлятъ отпослѣ.

Нека едни да не се искали повече отъ конститу-
ционна монархия, а да сж се удовлетворявали съ свободата,
съ която се ползува Англия. Нека други да сж се сму-
тили отъ народнитѣ вълнения при обсадата на Бастилия,
или отъ това дѣто парижанитѣ бѣха посѣтили Версаль,
трети отъ арестуването на краля въ Варенъ. Нека
събитията на 20 юний и на 10 августъ да сж отблѣс-
нали мнозина, а други да сж се исплашили отъ кръво-
пролитieto на 2 септемврий, това нѣма да ме въздржи
да не отдамъ дължното уважение на Муние за служ-
бата му въ провинциалнитѣ щати въ Дофине, за ста-
налата по негово прѣдложение клѣтва въ Жо-де-Помъ
и за редактиранieto на първитѣ проекти за Конститу-
цията; азъ нѣма да бжда по малко благодаренъ на
Барнава и Дюпора за заслугитѣ, които тѣхнитѣ таланти
сж внесли въ общото дѣло; азъ не мога да забравя
усилията на послѣдния за прѣмахване на смъртното
наказание; нито на трудоветѣ на Муние за урежданieto
на благотворителнитѣ учреждения, които послужиха за
основа на френската общественна благотворителность.
Не по малко съмъ благодаренъ на Лафайета, който ни
донесе отъ отечеството на Вашингтона и Франклина де-